

בס"ד.

הלכות הכשרת כלים

הקדמה: כאשר ניתן לקנות כלי חדש, עדיף לעשות כן, ולהמלט מהצורך בהכשרה. זהו גם כבוד החג, והוצאות יו"ט מחזירים לו לאדם מן השמים!

- א. כלי שצריך להכשירו** – אין להשתמש בו 24 שעות קודם ההכשרה, בין כשמכשירים בליבון ובין כשמכשירים בהגעלה, וזאת כדי להפוך את הטעם הבלוע בו לטעם פגום. עבר והשתמש: לספרדים מותר עדיין להכשירו (כשסוברים שחמץ נקרא היתרא בלע), ולאשכנזים לא יכשירו אם אין לו בו צורך מיוחד.
- ב. לתשומת לב:** לפני ההכשרה צריך לנקות היטב את הכלי מכל שומן ולכלוך, הן מבפנים והן מבחוץ. במיוחד יש להקפיד על נקיון המקומות הבעייתיים: אזני הכלי, חריצים, פינות, וכל שאר המקומות שבהם מצטבר השומן.
- ג. גם את נקיון הכלים יש לסיים 24 שעות קודם ההכשרה, ולאחר מכן להמתין עמם 24 שעות ללא שימוש.**
- ד. כשם שמכשירים את גוף הכלי, כך חייבים להכשיר גם כל חלקיו: את ידות הכלי, ואת הכיסוי. ואפילו אם לא באו מעולם במגע עם האוכל.**
- ה. לתשומת לב: אי אפשר להכשיר בהגעלה כלי מלוכלך, שיש עליו מדבקות, שומן, שריטות שאינם מתנקות, קפלים שהמים אינם יכולים להגיע לשם, אן חלודה עבה החוצצת בין המים לבין דופן הכלי. אולם בליבון חמור אפשר להכשיר את הכלי בכל מצב שהוא.**
- ו. כלים שאי אפשר לנקותם כנדרש, אפשר ללבן מקודם באש את מקומות הצטברות החמץ, ואח"כ להגעיל את הכלי כרגיל.**
- ז. לתשומת לב:** כלי המורכב משני חלקים שאינם מתפרקים, והם אינם מקשה אחת, וכגון סכין מתכת שהקת עשויה מעץ, וכיוצ"ב, בדר"כ לא ניתן להגעילם, מפני שאי אפשר לנקות כראוי את מקום חיבורי הכלי.
- ח. יש כלים שאין מגעילים אותם כלל. כגון: נפות, כלי לישה, מגרדת (פומפיה), רשת לטיגון ציפס, סלסלת נצרים, ועוד. כמו"כ יש כלים מחומרים שאין מכשירים אותם כלל, כגון כלי חרס, חרסינה, ואמאייל. וכדלהלן.**
- ט. כלי חמץ שלא ניתן להכשיר, או שאין רוצים להכשיר, יש להצניע במקום "סגור". (אבל לא די להשאירם בארון מבלי להשתמש!). ואם אם משאירים אותם בארון הרגיל שלהם, חובה לסגור אותו בנייר צלוטייפ, ולסמן עליו "לא לפסח". ומ"מ אי"צ למוכרם, כי החמץ הבלוע בכלים אין בו שיעור ואינו נאסר לאחר הפסח. (סי' תנא ס"א שיש לסגורם בחדר ולהצניע את המפתח, כיון שרגילים כל השנה להשתמש בהם ותוכל להיות תקלה ח"ו).**

- י. כלים שעלולים להתקלקל אם יכשירו אותם** (בהגעלה, או בליבון, כל אחד כדינו), אין להכשירם, שאנו חוששים שההכשרה לא תיעשה כראוי מפני מחמת שהוא מפחד פן יתקלקלו. (וזהו דווקא בקלקול גדול. עיין סידור פסח כהלכתו עמ' נה בשם הפרמ"ג).
- יא. אין חובה הלכתית ללכת דווקא למקום שבו עורכים הכשרת כלים**, וכל איש או אשה יכולים לבצע את הכשרת הכלים בעצמם, אם רצונם בכך. עם זאת, מבחינה פרקטית כדאי יותר לקבל את עזרת הגופים שעושים הכשרה, כי שם יש ליבון חזק, דוודים גדולים של מים רותחים להגעלה, בחורים חזקים בעלי כח ופחות סיכון, ובעיקר: פיקוח הלכתי שההכשרה נעשית כהלכה.
- יב. לתשומת לב:** לא כל אדם עם דוד מים וברנר מבטיח שההכשרה היא כהלכה. ויש ללכת למקומות העומדים תחת פיקוח הלכתי. (חזון עובדיה, פסח עמ' קסא).
- יג. עצה טובה מאוד היא, להקדים את ההכשרה**, ולא לחכות לרגע האחרון שאז הזמן לחוץ והתורות גדולים במיוחד.